

АБОНИРАЙТЕ СЕ Абонаментна кампания за 2008 година

Уважаеми читатели,

Започна абонаментната кампания за изданията на ССБ за 2008 година.

За да направите своя абонамент, вие можете да се обърнете за съдействие към председателите на РСО и ТСО.

Абонаментната кампания за 2008 година ще продължи до 15 декември!

Абонаментът за списание “Зари” на зрящо става само в пощенските станции. Каталожният номер на сп. “Зари” е 1322. Абонаментът за цялата година е 6 лева. Краен срок – 15 декември!

През 2008 г. ще излизат следните брайлови списания:

“Зари” – 12 книжки, цена – 6 лв.

“Кръгозор” – 12 книжки по 30 хил. знака, цена – 4.80 лв.

“Спортен преглед” – 12 книжки по 30 хил. знака, цена – 4.80 лв.

“Женски свят” – 6 книжки по 60 хил. знака, цена – 4.80 лв.

“Вариант” – 6 книжки по 30 хил. знака, цена – 2.40 лв.

“Светулка” – 6 книжки по 60 хил. знака, цена – 4.80 лв.

“Минерва” – 6 книжки по 60 хил. знака, цена – 4.80 лв.

През 2008 г. дискът с ГОВОРЕЩИТЕ СПИСАНИЯ “Знание”, “Съвременност”, “Домашен съветник”, “Литературен калейдоскоп” и “Зари” ще излиза всеки месец.

Информацията на диска ще е в обем средно около 18 часа.

Годишният абонамент е 8 лева за 12 броя CD.

Моля, включете се в списъците за абонамент при председателите на РСО и ТСО или ни изпратете писмо за индивидуалния ви абонамент, което да съдържа трите ви имена и пълния ви адрес, както и имената на списанията, за които желаете да се абонирате.

Парите за брайловите издания и за диска с говорещите списания можете да преведете на банковата сметка на Съюза на слепите в България – СЖ “Експресбанк” АД, клон София, банкова сметка – BG15TTBB94001521039947, банков код – TTBBVG22.

Сумите могат да се внасят и директно в касата на ССБ в сградата на ЦУ.

Писмата, списъците с абонатите за брайловите и говорещите списания - имената и адресите, както и номерата на квитанциите, изпращайте на адрес:

1309 – София, ул. “Найчо Цанов” № 172, до редакцията на сп. “Зари”.

Краен срок – 15 декември!

Уважаеми читатели,

Започна и абонаментът за КНИГИ НА CD за 2008 година.

Абонаментът за полугодие е 15 лв. за 15 диска, а за цялата година – 25 лв. за 30 диска.

Парите за абонамент можете да преведете на банковата сметка на Съюза на слепите в България – СЖ “Експресбанк” АД, клон София, банкова сметка – BG15TTBB94001521039947, банков код – TTBBVG22.

Сумите могат да се внасят и директно в касата на ССБ в сградата на ЦУ.

Имената и адресите, както и номерата на квитанциите, изпращайте на адрес:

1309 – София, ул. “Най-чо Цанов” № 172, до Централната фонобиблиотека на ССБ

Телефон за справки: 02/ 812 – 70 – 44.

Краен срок за абонамент – 15 януари 2008 г.

И през 2008 г. Звукозаписното студио ще ви предоставя услугата сами да избирате предпочитаните от вас книги. Цената за CD с избрани от вас произведения е 3 лева, като желаещият заявява кои точно книги да му бъдат записани. Тази услуга се предлага в течение на цялата година и не е обвързана с

абонамент.

ИЗ ЖИВОТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ Русе

На 30 октомври 2007 година ТСО Русе, с председател Росица Маринова, проведе своето годишно отчетно събрание. На събранието присъстваха госпожа Иванова, представител на дирекция „Социално подпомагане” и госпожа Валентина Мардеросова, председател на РСО Русе.

След задължителните процедури за установяване на кворума, бе прочетен отчетният доклад за дейността на управителния съвет. След това присъстващите започнаха да задават своите актуални въпроси.

Макар и повечето от въпросите да бяха от личен характер, г-жа Иванова отговори компетентно. Направени бяха и предложения за бъдещата работа. Всички разбраха, че задружно се живее по-добре. Затова се разбрахме, както всяка година, да посрещнем коледните и новогодишните празници заедно. Ние, хората от Русе, пожелаваме на всички българи да са живи и здрави и да посрещнат весело предстоящите празници.

Тодор ЛАЗАРОВ

Троян отбеляза деня на белия бастун

15 октомври. В този слънчев октомврийски ден членовете на ТСО на слепите от община Троян се събраха на скромно тържество по случай деня на белия бастун. Пред присъстващите поздравителен адрес прочете Валентина Даскалова, главен експерт по социалната дейност в град Троян:

„Уверяваме ви, че ако по един или друг начин съдбата е била неблагоприятна към вас, ние ценим стремежа ви да сте полезни на семействата си и обществото, влагайки много повече усилия за преодоляване на трудностите в ежедневието. В много от случаите вие улавяте по-силно промените около нас, което буди искрено възхищение. Бъдете щастливи с обичта на вашите близки и любими хора!”

Иван Бузев, председател на ТСО Троян, поздрави присъстващите с празника. Децата от обединено детско заведение „Мир” Троян поднесоха приятна изненада с прекрасната си програма от песни и стихотворения. Всички останаха впечатлени от таланта на малчуганите. След това присъстващите бяха поканени на тържествен обяд.

Празникът на незрящите от Троян беше широко отразен в местните медии. Пожелаваме си занапред по-често да се организират подобни прояви.

Иван БУЗЕВ, председател на ТСО Троян

За контакти: Троян, п.к. 5600, ул. „Опълченска” № 9А
ТСО на слепите, тел. 0670/5 68 69

Дупница и Кюстендил празнуваха заедно

Студеното време в октомврийската утрин не уплаши деветдесет и шестимата ентузиазирани любители на природата, членове на ТСО Дупница и ТСО Кюстендил, да посетят Светата Рилска Обител. Доброто настроение се покачи още с настаняването в автобусите. Хубавите песни и вицовете бяха наш постоянен спътник по пътя. В минутите за почивка спряхме за малко пътуването и се подкрепихме с кафе и закуски.

Рилският манастир ни посрещна с топли слънчеви лъчи. Запалихме си всички по свещичка за здраве. След това заедно се отправихме към просторните рилски поляни. На общата трапеза вдигнахме наздравица за добро настроение. Под звуците на жива музика зелените морави се огласиха от хубави песни и кръшни хора.

Едва в късния следобед, доволни от преживяното, се прибрахме с автобусите в родните си градове. Така Дупнишката и Кюстендилската организация отбелязаха заедно международния ден на белия бастун – 15 октомври.

Дарвин ПЕРАНОВ

Червен бряг, Работим здраво!

На 15-и септември хората с увредено зрение от Червен бряг имаха удоволствието да се срещнат с водещия на предаването „Здравословно” по телевизия „Скат”, доцент доктор Христо Деянов. Срещата се осъществи по инициатива на ръководството на ТСО Червен бряг и благодарение на неограничената помощ на кмета на общината, който ни предостави голямата заседателна зала в кметството за провеждането на срещата.

Посрещнахме доцент Деянов по стар български обичай с хубава пита и шарена сол. Председателят на ТСО Георги Василев откри събранието и даде думата на госта. Доцент Деянов изнесе две много актуални беседи, а после се разговори поотделно с всеки един от присъстващите. Хората разкриваха своите здравословни проблеми, а докторът отговаряше компетентно на задаваните му въпроси. Срещата продължи до късно вечерта, като доцент Деянов обеща да ни изпрати доктори, на избрана от нас дата, за да ни направят обстойни прегледи – гинекологични, мамография и за остеопороза.

На 17 септември доцент Христо Деянов от ефира на телевизията лично ни благодари за създадената организация по време на проведената полезна среща.

***

На 21-и септември хората от ТСО Червен бряг проведохме екскурзия с маршрут Етрополе – Етрополски манастир – Правец. Директорът на керамичния завод инж. Вълв ни подсилиха безплатно луксозен автобус, а шофьорът Мони ни забавляваше през цялото време с хубава музика.

Разгледахме Етрополе и се отправихме към Етрополския манастир. Известно е, че манастирският храм „Света Троица” е построен през 1858 година и се смята за забележително творение на Българската Възрожденска архитектура. Разходихме се и сред прекрасната балканска природа. На връщане посетихме Правец и къщата-музей на Тодор Живков, където бяхме посрещнати много любезно. Възхитихме се от уредбата на музея.

Прибрахме се в родния Червен бряг весели и доволни от екскурзията и от чистия балкански въздух.

***

На 10 октомври проведехме в клуба на пенсионера тържествено събрание, посветено на международния ден на белия бастун.

Официални гости бяха кметът на община Червен бряг със съпругата си, заместник кметът по социалните въпроси и други официални лица.

Изнесена беше богатата литературна и музикална програма. Сътрудничката Веска Вутева представи беседа за белия бастун и поздрави най-възрастните членове на ТСО Йотка Кръстева на 97 години и Симеон Дачовски от Койнаре на 95 години.

Кметът на града с топли и сърдечни думи изказа възхищението си от нашата работа.

Празничното събрание завърши със скромна почерпка.

На самия 15 октомври точно в 20 часа бяхме специално поздравени от кабелна телевизия „ЕТА”.

***

На 12 октомври 2007 година беше проведено годишното отчетно събрание на ТСО Червен бряг. Гости на събранието бяха председателят на РСО Плевен Павлин Ангелов и сътрудничката Милка Танкова.

Заседанието се председателстваше от Георги Василев. Отчетния доклад прочете Веска Вутева.

Мотото на настоящата година беше грижата за човека.

Бяха проведени 4-и събрания на здравни теми. На 12 и 13-и май бяха организирани прегледи при лекари от фондация „Здраве за всички”.

През годината бяха изнесени и 4-и здравни беседи:

1. Как да се спасим от атеросклерозата?
2. Глаукомата – заплаха и предизвикателство /по материали на професор Валентина Златева/.
3. Хипертонията е тихият масов убиец /по материали на д-р Виктор Годоров, кардиолог/.
4. Очите – огледало на зрението.

Все в същата насока бе закупен и апарат за кръвно налягане, с който д-р Стоянова и сестра Ненова редовно измерват кръвното ни налягане по време на събранията.

Културно-масовата дейност също се развива на ниво. Всяко събрание се открива с литературна и музикална програма. Всички важни празници се отбелязват по подходящ начин. Редовно се посещават лежачо болните и се подпомагат. На всички рожденици се изпращат картички.

През отчетния период членовете на организацията получаваха навременна информация за всички решения на ръководството.

След прочитането на доклада думата взе Димитрина Тошева, придружител на Иван Иванов. Тя благодари за проявените грижи и внимание. Благодарности изказаха и Симеонка Василева, Борислав Миланов, Илия Христов, Сашка Тихолова.

Павлин Ангелов заяви, че организацията в Червен бряг показва забележително развитие в последните 2 години.

Събранието завърши с почерпка и посещение на лежачо болните хора.

Веска ВУТЕВА

Добрич, Момин проход е чудесно място за отмора и лечение

Група членове от РО на сляпо-глухите в Добрич и Шумен изкарахме 10 незабравими дни в курорта Момин проход в подножието на Средна гора.

Използвахме последните топли лъчи на октомврийското слънце за разходки в балкана и близките местности. Слушахме от местните хора различни митове и легенди. Научихме, че преди векове името на Момин проход е било Траянови врата. Крепост е охранявала стратегическия проход. През 986 година българските войски, водени от Самуил, разбиват армията на император Василий Втори. Като военни трофеи са взети короната, шатрата и византийската хазна.

Радвахме се на красивата природа и чистия въздух. Използвахме най-рационално лековитата

минерална вода. Всеки от нас имаше назначени процедури за съответното заболяване. В специализираната болница се предлагат много и различни процедури за голяма група заболявания и най-вече на горните дихателни пътища и на опорно-двигателния апарат. Медицинският персонал ни обгради с много внимание и грижи, за което им благодарим от сърце. Доволни останахме и от храната в санаториума. По нищо не отстъпваше като вкусови качества на домашно приготвените гозби. В свободното си време организирахме различни спортни игри със състезателен характер – скачане на въженце, дълъг скок от място, клякане до отказ, дърпане на въже и други. Вечерите бяха посветени на танцовите забави, организирани от санаториума. Дните минаха бързо и неусетно. Разделихме се с пожелание догодина да се върнем отново.

Калинка КОВАЧЕВА

Добрич, Ден на белия бастун

Международният ден на белия бастун – 15 октомври бе отбелязан тържествено в Добрич. Сляпо-глухите членове от РО Добрич и слепите от ТПО се събрахме в ЦСРИ в нашия град. Кратко слово за историята на белия бастун изнесе Кристина Димитрова, преподавател в центъра. Гости на тържеството бяха Детелина Николова, кмет на града, Иванка Шопова – началник отдел здравеопазване и социална политика и Каролина Динолова, главен експерт към отдела. Приветствие към всички изнесе Детелина Николова. С маска на очи тя влезе в ролята на незрящ човек и обходи цялата зала, като се ръкува с всеки един поотделно. Тя сподели, че е много трудно да се живее в тъмнина. Кметлицата каза, че се възхищава на куража и силния дух, с които се борим в ежедневието. Увери ни, че и за в бъдеще ще ни подкрепя, ако бъде преизбрана отново за кмет. Младият музикант Делян Калинков, ученик в езиковата гимназия, поздрави всички с прекрасни изпълнения на флейта. Наградените в литературния конкурс "Стихове в папка" – Калинка Ковачева и Светла Маринова от РО на сляпо-глухите, изпълниха най-новите си творби. Кулминацията на празника бе състезанието за техника и владеене на бял бастун. С маска на очи всички състезатели минаха по определения маршрут. На първо място се класира Тихомир Драганов от слепите, на второ място – Златка Ганева от сляпо-глухите, трето място – Марийка Атанасова от сляпо-глухите и поощрителна награда – Делян Калинков от слепите. Всички участници получиха грамоти, а първенците – купи. Празникът завърши със скромна почерпка.

Калинка КОВАЧЕВА

Полъх от стария Добрич

На 5.11.2007 г. в клуб „Детелина” на РО на сляпо-глухите се проведе среща с Веселина Малчева – една от основателките на дружеството на краеведите в Добрич, дългогодишна библиотечарка, поетеса и турист - ветеран. Нашата приятна събеседничка ни върна назад в спомените, чрез издадената наскоро от нея книга „Полъх от стария Добрич”. Докоснахме се до миналото на нашия град, на нашите деди. Научихме как са се обособили и заселили отделните махали в града ни, какви хора са живели, какъв е бил поминъкът им. Най-вълнуващ бе разказът за събитията от 1916 г., свързани с пленяването на 25 000 българи и турци, откарани в Молдова в румънските лагери на смъртта. Няма село, което да не е пострадало тогава. Оживелите разказват за преживяната трагедия. Днес тези спомени са в родовите хроники. Достойни за възхищение са героите от Тутраканската епопея. Тутракан е първият освободен и върнат

на България добруджански град. Селищата, през които са минали героите, днес носят имена на видни генерали, дивизии и бригади от различни краища на България.

Научихме откъде идва името на булеварда край гарата в Добрич. На 7.09.1916 г. тук са избити около 60 невинни граждани, случайно преминаващи край гарата. Озверени, румънските войници ги съсичат със саби. В тяхна памет днес булевардът се нарича „Добричка епопея”.

Неусетно измина времето с нашата гостенка. Спонтанно дойдоха и песните. Ние запяхме от нашите песни, а Веселина Малчева ни запозна с песните за Добруджа по неин текст. Ето и една от тях:

Добруджа равна, здравей!

Текст: Веселина Малчева

Припев:

Добруджа равна, здравей!

Добруджа равна, запей!

Добруджа, слънце в теб грей,

Добруджа, вечно живей!

Ти люлка си българска древна,

родена във тази земя.

Богата и китна, безмерна,

огряна от златни жита.

Тук пътища бели пресичат

браздите на плодни нивя.

Стадата ти кротко се движат

в ливади със сочна трева.

Морето сребристо облива

скалите на таз равнина,

разнася се песен звънлива

за древна и млада земя.

Припев:

Добруджа равна, здравей?

Добруджа млада, запей!

Добруджа, слънце в теб грей,

Добруджа златна, живей!

Накрая всички се разотидохме доволни и обогатени от срещата с нашата прекрасна съгражданка.

Калинка КОВАЧЕВА

Велико Търново, Полезна работа - добър отчет

Две години и половина изтекоха от създаването на нашата регионална организация. За това кратко време пожънахме добър урожай. Ще споделя как тече нашата организационна работа.

Всеки четвъртък през текущия месец членовете на НАСГБ търсим топлина и развлечение в клуба на инвалида в старопрестолния град. Магнитната сила на обичайните сбирки се крие във взаимоотношенията, в които няма официалности и ние другарски споделяме всичко, което ни радва и

вълнува.

В този кът със скромни подаръци отбелязваме рождените дни на членовете. С кратко историческо слово говорим за международните дни посветени на инвалидите. Като граждани на старата столица Търновград празнуваме всички национални празници с особено чувство на гордост. Тук ми идва мисълта да подреда имената на нашия град, дошли при нас, записани от летописци в богатата история на второто българско царство.

При хан Крум населеното място на хълма Царевец се нарича Тръново. По времето на Асеновци столицата на държавата се нарича Търновград. През турско робство носи името Търново, а някои летописци са го отбелязали с името малкия Цариград. По време на социалистическия строй през 1964 година с указ на правителството получава името Велико Търново.

В навечерието на историческия ден 22 септември, когато е провъзгласена независимостта на България, се състоя нашето регионално отчетно събрание.

В определеното време за работа, в десет часа, всички членове бяха заели своите места, готови да изслушат отчета на ръководството.

Няма да се впускам в шаблонни приказки, които са познати на слушатели и читатели. Многословието носи отегчителност и притъпява интереса на присъстващите. Този метод е наш принцип и затова събранията ни имат бодър дух и активно участие в изказванията. Освобождението на мисълта от притеснение се дължи главно на веселия характер на нашия председател Димитър Станев, който предразполага човека към откровени думи.

Благодарение на нашата високообразована сътрудничка Цеца Станева чухме доклад, за който може само да ни се завижда. За около дванайсет минути, с малко, но точни думи тя показва цялостната работа на организацията през изтеклата година. С изключение на една неосъществена екскурзия, другите показатели бяха изпълнени навреме и качествено. При разбора на отчета изказванията бяха само благодарствени. В новите проекторешения се чуха хубави идеи за разнообразяването на живота на съюзните членове чрез бъдещата работа.

Успехите при нас не идват сами. Работата се разпределя на всички по малко. Тук трябва да отбележа, че председателят Станев отблизо следи нещата и изисква от всеки отговорник точно и навреме да си изпълни задачата. Другата сила на нашата дейност идва от съвместната работа на двамата председатели - Станев на асоциацията и Ненчо Обретенов на ТО на ССБ, който се ползва с добър авторитет във ведомствата в града.

Гостите, дошли на нашето събрание, се подреждат както следва: Пръв беше г-н Парапанов, който даде интервю пред местни журналисти от града за причината на неговото присъствие при нас, за целта на асоциацията като организация. По време на събранието той поднесе отличия на нашата структура за добрата работа и подари плакет на кмета на Велико Търново доктор Румен Рашев.

Вторият пристигнал гост беше Росица Димитрова, директор на дирекция Социално подпомагане в общината. В изказването си тя напомни за нейната хуманитарна работа и ни прикани по-често да я посещаваме и заедно с нея да решаваме нуждите и проблемите, възникнали при нас.

При започнало вече събрание влезе кметът на Велико Търново г-н Рашев. За пръв път той идва при нас и не скри вълнението си от чутото в доклада, че имаме воля и амбиция да надскочим себе си и да водим пълноценен живот. Впечатляващи бяха думите му: "Човек не знае в следващия миг какво му носи съдбата и затова вие заслужавате по-голямо внимание от обществото". С топли думи той изрази готовност да откликва на нашите нужди и проблеми. Превозът, който ни отпусна общината, за да отидем на фестивал в Добрич, не представлява проблем, заяви д-р Рашев и при подобни случаи той настоя пак да търсим неговото съдействие за конкретни услуги. Това зарадва членовете и ги вдъхнови за нови творчески и спортни изяви.

Гост на събранието беше председателят на ревизионната комисия към асоциацията Маринка Спасова, придружена от Горнооряховския председател на НАСГБ Марин Пейчев. Много впечатляващо беше спонтанното изказване на Спасова:

- Много години работя в управлението на ССБ и НАСГБ, толкова хубав и съдържан доклад не съм чувала. Дерзайте, колеги, макар и млада организация, вие докажахте вашата способност да сте добър колектив и да вършите полезна работа.

След деловата част на събранието нашият председател се беше погрижил масите да бъдат отрупани с лакомства и питиета по болярски. По този начин ние отпразнувахме предварително следващия

празничен ден на Независимостта на България, провъзгласена на 22 септември от княз Фердинанд в подножието на хълма "Царевец", пред светинята "Свети 40 мъченици", построена от цар Иван Асен Втори по случай победата над вековния враг на България – Византия в битката при Клокотница.

Аврам АВРАМОВ

Редакцията на списание „Зари има удоволствието да публикува стихотворение на Аврам Аврамов, посветено на величието на Велико Търново, столицата на Втората Българска държава.

ЦАРЕВЕЦ РАЗКАЗВА

Търновград, слънце на български възходи
от далечно време ярко грееш.
Търновград, звезда на възродено царство
в прегръдките на Янтра живееш.

Търновград, факел на болярски основи
от Царевец горе блестиш като злато,
с царски палати доказваш история,
историята пише защо си богато.

Вековно българско светило
вяра пренесло през огън и пожари,
няма да стигне на творците мастило
стройно да изпишат твоите мемоари.

От царско време мисълта дохожда,
книгите разгръщам на предците ни,
искам да отсея вековната подлост
пожъната от меча на нашите деди.

Аврам АВРАМОВ

Велико Търново, Годишната равностметка

Датата 25 октомври събра членовете на регионалната организация на ССБ Велико Търново на отчет за периода 24 октомври 2006 до 25 октомври 2007 година. На тези събрания клубът на инвалида не може да побере членовете от региона, наброяващи 126 души. По тази причина домакин на мероприятиято стана общината. Малкият салон, затоплен с климатик, създаде чудесни условия за ползотворна работа. Както е по устав, изчакахме един час за кворум и в 10 часа председателят Ненчо Обретенов обяви началото на отчетното събрание. По традиционния начин приехме дневния ред, гласувахме за състава на отделните комисии и преброители. Това действие узакони редовното започване на събранията. Отчетният доклад беше кратък по време, но със широк обхват за едногодишната добра работа по всички планирани дейности. Когато има обществена работа, има и неволни грешки. Една неосъществена екскурзия до Килифаревския манастир отчете председателят Обретенов като провал по негова вина.

Изкушавам се да кажа нещо повече за въпросния Килифаревски манастир. По време на турското робство в другите европейски страни започва академично обучение, а в България едва тогава се отварят вратите на килийните училища с възможности за малка грамотност. В нашата история Килифаревският манастир е записан като "първият български университет", отворил очите на над 400 български будители.

Добре изпълнените задачи показаха дейната работа на ръководството. Нашият грижовен председател е спечелили добър авторитет в различните ведомства, социалните служби, Лайънс клубовете и общината. Това се чу в отчетния доклад, чу се и от изказванията на редовите членове, които бяха доволни от изтеклата година. По много въпроси към него се отправиха благодарности за дейността му, с която улеснява зрително затруднените членове при попълване на различни документи. С увеличителна лупа, силно наведен над листата, той попълва молби и декларации. В някои случаи привиква социални служители за писмено попълване на документи. Не жали време и труд да води нуждаещи се хора на очен ТЕЛК в Плевен или да извика ТЕЛК във Велико Търново. Без да навлизам в други подробности ще кажа, че нашият Ненчо е навсякъде и при всички, които имат нужда от него. През отчетната година тринайсет души от организацията са получили парични помощи от нашия бюджет.

Докато при някои организации в страната няма връзка между слепи и сляпо-глухи инвалиди, при нас те са неразделни. Трябва да се разбере, че ние всички сме "деца на ССБ" и само допълнителното увреждане - глухотата, ни разделя.

При нас поговорката "сговорна дружина планина повдига" е в пълна сила. Нашата сплотеност е за пример и подражание. Казвам това, защото е облечена с добър организационен живот, така желан от хората с нарушено зрение и слух.

Гостите на събранието с добри думи отбелязаха своите виждания за нашето организационно движение като съюз, който търси мястото на членовете си в обществото. Наталия Николова от Социални грижи компетентно отговори на всички зададени въпроси от различен характер. Господин Атанасов, председател на ССБ в Дряново, обобщи чутото от доклада и ни пожела здраве и успех в бъдещата ни полезна работа. Нашето общинско крило, под което търсим закрила, е г-жа Росица Димитрова. Тя горещо ни приветства и с топли думи отново ни прикани по-често да споделяме нашите нужди при нея, за да ни бъде полезна с онова, което е по нейните възможности като директор на дирекция "Социално подпомагане". Благодарим Ви, г-жо Димитрова, за вашата хуманна работа, която високо ценим.

В съобщенията си нашият председател ни донесе хубава новина. На 21 ноември Лайънс клуб Велико Търново "Арбанаси", по случай празника на Християнското семейство, ще ни направи поредното дарение. Това ще се осъществи след църковната литургия в катедралата "Успение Богородично". Приятна е новината, че, в същия затоплен салон на общината, на 31 октомври 2007 година ще гостува хорът на слепите "Петко Стайнов" от София. Чрез списание "Зари" казвам на изпълнителите, че ще ни бъде приятно да ги чуем!

Аврам АВРАМОВ
29 октомври 2007 г.

Долни Дъбник

Годишно-отчетните събрания в ТСО Долни Дъбник винаги са били повод за нови срещи между стари приятели, за да се видят, да си поговорят, да се повеселят.

А тази година 16 октомври беше двоен празник за нашите членове – провеждане на годишно отчетно събрание и тържество по случай Международния ден на белия бастун и първата Европейска година на равни възможности за хората в неравностойно положение.

Залата на читалище "Илия Бешков" отвори своите врати за нас рано сутринта. Прииждаха членове от всички селища на двете общини – Долни Дъбник и Искър. Повече от нашите членове са на възраст над 65 години, а много от тях са и лежащо болни, но и те бяха изпратили свои представители. За да засвидетелстват отново своето уважение към хората със зрителни увреждания наши гости бяха г-жа Станимирова – управител на НАП Плевен, г-жа Янчева – досегашен секретар на общината и кандидат за кмет в местните избори, г-н Станимиров също кандидат за кмет, директорът на СОУ "Христо Ботев" г-н Гетов, председателят на съюза на инвалидите г-жа Петкова, председателят на диабетиците г-жа Т. Йорданова, председателят на пенсионерите П. Цветанова и други. От РСО Плевен присъстваха г-жа М.

Танкова – сътрудник и Т. Кирова – председател на РКС.

От отчетния доклад ясно личеше грижата на ръководството за решаване на проблемите на хората, за което са срещали подкрепата на отделите за социална закрила и общините. Осигурени са лични и социални асистенти по наше предложение, така също и медицинска сестра за измерване на кръвното налягане по домовете. Не успяхме да осъществим идеята за надомна рехабилитация и масажи.

Надяваме се, че новите общински ръководства ще откликнат на тази наша идея.

Информационно-културната и спортната дейност протекоха много добре и винаги бяха съобразявани с желанията и възможностите на нашите членове, което пролича и от изказванията.

Първи поздравиха присъстващите нашите млади приятели от СОУ "Христо Ботев", следвани от тризначките Ива, Криси и Ан, които също имат зрителни проблеми. Със своите прекрасни гласчета те завладяха сърцата на присъстващите. Литературната програма продължи с изпълненията на певческа група от пенсионерски клуб "Здравец" с участието на наши членове.

На плещите на Надежда Иванова от село Горни Дъбник лежат 82 г., но с младежко сърце тя пъ и рецитира стихове. За пръв път се представи и младата поетеса Величка Драганова със своите стихотворения – "45 години" и "Щастие", а Велчо Коларски извири мелодии на изработен от него самия инструмент. И тази година не ни забравиха от Кабелна телевизия Плевен, които заснеха тържеството и същата вечер го излъчиха. Не бихме могли да осъществим това мероприятие без помощта на нашите приятели: г-жа Станимирова, г-жа Петкова, г-жа Янчева, г-жа Генова и всички останали, на които благодарихме с думите:

Уважаеми приятели,

Нека добротата бъде винаги ваш спътник в живота! Благодарим Ви от сърце!

Веселина ВЪЛЧИНКОВА

Харманли, Група "Художествено слово" към Съюза на слепите жъне успехи на културния фронт

233 са членовете на тукашния Съюз на слепите, който обхваща освен Харманлийска още и община Симеоновград. Това стана ясно на годишното отчетно събрание на съюза проведено се миналия петък в клуба на 5-и квартал. В него се събраха доста от членовете, като сред тях имаше и такива от селата. Самото събрание започна с поетичен рецитал, посветен на българката и изнесен от Калина Стайкова, Диана Делчева и Стефчо Маринов – и тримата с нарушено зрение и членове на съюза. Оказва се, че те са в групата "Художествено слово", която вече се е представяла със свои рецитали в доста градове на страната и е пожънала големи успехи. В град Добрич харманлийци са получили дори първа награда с рецитала на поемата "Изворът на Белоногата" и стихове на Ивайло Балабанов. Те са участвали още на творческата четиринадесетдневка в Пловдив, както и на 2 октомври в Стара Загора.

Освен с художествено творчество, тукашните слепи са отпразнували заедно още коледните и осмомартенските празници, а така също и рождените дни на своите членове. През изминалата година те са организирали излети, а така също членове на съюза са записали специални курсове по плетиво и компютри.

„Добре е, че идвате на събранията, защото по този начин се чувствате съпричастни към живота и работата на съюза”, отправи поздрав и председателят на регионалния съюз на слепите и член на УС на националния – Дина Желева. Тя похвали активното участие на групата "Художествено слово" на културния фронт и допълни, че е крайно време обществеността да приеме, че хората с нарушено зрение също могат да бъдат хора на културата.

„Трябва да възпитаваме нашето общество да започне да ни приема като всички останали”, каза още г-жа Желева. Тя поясни, че настоящата председателка на тукашната организация Калинка Стайкова е създала добри традиции в работата с кметовете на населените места, които откликвали и занасяли предвидените от съюза продукти или подаръци за членовете от селата, особено за тези, които били на легло.

В хода на дискусиата дойде реч още за базите, които слепите могат да ползват с намаление, както и за ТЕЛК-овете, като се оказа, че очни такива имало само в четири града в страната. Затова и Съюзът се бори поне във всички областни градове да има офталмолог, защото сега се налага на хората да чакат по две години.

Материалът е препечатан от в. "Харманлийски наблюдател"

Таня ЧАВДАРОВА

Благодарност

С настоящото писмо бихме искали да изкажем нашите впечатления от проведения курс по масаж. Макар и да се провеждаше за пръв път организацията му и учебният процес бяха на ниво. За следващите курсове предлагаме теорията да бъде предоставена на брайл и MP3 – носител, за да се улесни възприемането на информацията. Тъй като тези курсове подпомагат интеграцията на слепите в обществото, предлагаме да има по-голямо разнообразие от подобни дейности. Предлагаме да се обсъди възможността за контактуване след завършване на курса с евентуални работодатели, което да подпомогне професионалната реализация на курсистите. Искрено благодарим на директора на центъра и на неговия екип за професионалното отношение, търпението и коректността им.

От участниците в курса по масаж,
Пловдив 2007 година

ЛИЧНО МНЕНИЕ И отново за възнагражденията в териториалните организации

Решението, което Управителният съвет на ССБ взе в края на 2006 г. за покачване на хонорарните възнаграждения на председателите и сътрудниците на ТСО, временно успокои духовете, но не реши проблема. А и по-цялостно и дългосрочно решение не може да има в рамките на приетия и структуриран в сегашния му вид съюзен бюджет. Достигна се до положение таванът на хонорарите от 60% до 2004 г. да падне до малко над 40% през настоящата година и да достигне едва една трета от минималната работна заплата през следващата година. От това по-голямо обезценяване труда на над 200 души, работещи в организациите по места – здраве му кажи!

Ситуацията се утежнява и от реалната перспектива за въвеждането на плосък подоходен данък и премахването на необлагаемия минимум. Това означава да бъдат облагани и мижавите възнаграждения на председателите на ТСО и сътрудниците им, т.е. те да паднат под нивото от 2006 г. Затова отново повдигам тази тема – принципното и задоволително решаване на въпроса просто не търпи отлагане. Сигурен съм, че на следващото заседание на Общото събрание на пълномощниците, той също няма да бъде подминат.

Но нека да приключим със заклинанията и да помислим за пътищата за преодоляване на проблема, т.е. за обезпечаването на финансов ресурс за решаването му. В своя материал в сп. "Зари" преди една година, където също бях повдигнал темата, помолих читателите на списанието и моите колеги да излязат с конкретни предложения, които да бъдат разисквани и дискутирани, и на базата на които да се търси приемливо за всички страни решение. Такива предложения нямаше – може би решението на УС на ССБ от края на 2006 г. за минимално увеличение на хонорарите временно успокои страстите. Очакваните промени във финансовата политика на правителството, които ще се отразят отрицателно най-вече върху хората с ниски доходи, правят обаче темата отново злободневна.

Собственото ми виждане по въпроса е може би радикално, но едно от малкото възможни. Съюзната структура се състои от 16 регионални и 113 териториални организации. Въпросите идат от само себе си – не са ли много? Не са ли излишен лукс за отънелия съюзен фиск ТСО с по няколко десетки хора, или РСО с численост по-малка от тази на ред териториални съюзни единици. Разковничето може би е в окрупняването. Знам, че болезнено се засягат интересите на колеги, но корелацията е очевидна – обременената структура означава и застой във възнагражденията.

Въпросът е с повишена трудност и има върху какво да пороботят и УС на ССБ, и Общото събрание на пълномощниците, и председателите, и УС на регионалните ни структури.

Георги ГЕНОВ

МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ ССБ на европейска сцена

Осмата Генерална асамблея на Съюза на слепите в Европа и Форум за равноправие и антидискриминация, организиран от Съюза на слепите в Европа под мотото: „Стойността на дискриминацията – предизвикателството на променяща се Европа.”

Известно е, че Съюзът на слепите в Европа е неправителствена европейска организация, основана на 26 август 1984 г. в град Хурдал, Норвегия след сливането на тогава съществуващите две международни организации на слепите в Европа. Тя е една от 6-те регионални организации в рамките на Световния съюз на слепите. С 45 страни членки и над 5 милиона души членски състав. ССЕ е единствената официално призната общонационална формация в Европа, представляваща, защитаваща и развиваща интересите на хората с увредено зрение.

На двете мероприятия, проведени както следва - от 22 – 23 октомври 2007 год. - Форум на ССЕ за равноправие и антидискриминация и от 24-28 октомври, 2007 год. на 8-та Генерална асамблея на ССЕ, съгласно решението на Управителния съвет на ССБ, взеха участие Васил Долапчиев – председател на ССБ и Живка Павлова – член на Постоянната комисия за равноправие и антидискриминация и на работната група по въпросите на жените с увредено зрение към Бюрото на Съюза на слепите в Европа. На 8-та Генерална асамблея на ССЕ взеха участие 40 национални организации на слепите, членуващи в ССЕ. На Асамблеята не присъстваха делегациите на Армения, Беларус, Грузия, Кипър и Македония. На Съюза на слепите в Кипър, турското правителство не издаде входна виза, тъй като не признава тази държава.

Официални гости на форума бяха Уилям Роланд – президент на Световния съюз на слепите от Южна Африка и заместник президента - Мариане Даймънт от Австралия, г-жа Кики Норстрьом – бивш непосредствен президент на Световния съюз на слепите от Швеция, проф. Евклид Хери – също бивш президент на Световния съюз на слепите от Канада, сър Джон Уолл – непосредствен бивш президент на ССЕ от Великобритания, д-р Дънкан Уотсън – бивш президент на ССЕ от Великобритания, Ибрахим Джантюрк – кмет на града домакин Анталия, Фетхи Кая – представител на турското правителство и много други заслужили дейци и личности от Съюза на Слепите в Европа.

По-важните теми, разисквани на 8-та Генерална асамблея на ССЕ съгласно единодушно приетия Дневен ред за работа, включваха следните въпроси:

Обсъждане на отчетния доклад за работата на Бюрото на ССЕ през периода 2003-2007 год., прочетен от лорд Колин Лоу, който отрази главните направления и успехите на ССЕ. Единодушно бе отчетено, че все повече се засилва колективният метод на работа на Бюрото и Постоянните комисии към него. В тази насока бяха отбелязани изработването на Конвенцията за правата на хората с увреждания, приета от ООН и предложена за ратифициране на правителствата на различните държави, засилването на вниманието на обществеността към Брайловото писмо, задължителния надпис на Брайл върху стоките, произвеждани в рамките на Европейския съюз, усиления натиск върху европейските правителства за решаване на въпроси, свързани с живота на хората с увредено зрение, честване на празници, посветени

на живота им, по-тясното сътрудничество с организацията „Форум на хората с увреждания в Европа”, дейността на Комисията за сътрудничество с Европейския съюз, увеличаването на броя на децата с увредено зрение, обучаващи се в общи училища, провеждането на конференции и семинари, посветени на модерната трудова преквалификация и намирането на работни места, изработването на законови наредби в тази насока и други.

Какви слабости бяха отчетени?

Въпреки активната дейност на Работната група за младежта към Постоянната комисия за равноправие и антидискриминация, забелязва се повсеместен отлив на младежта със увредено зрение от организационната дейност, което осезаемо води до липса на функционери. Въпреки многото приети закони и постановления, въпреки организирането на различни мероприятия на жените с увредено зрение, въпреки решенията на Генералните асамблеи на ССЕ за засилване на всяческото присъствие на жените с увредено зрение в дейността на Европейската организация и ежедневието, все още има страни-членки без изградени женски организации и все още има голяма разностранна дискриминация към тях. Беше отбелязано че, много от мероприятията организирани от ССЕ преминават повърхностно, без да оказват необходимото въздействие за промяната на ежедневието на хората с увредено зрение към по-добро.

Не във всички Европейски страни са приети закони, разрешаващи неотменимото право на хората с увреждания и на жените с увредено зрение за майчинство, осиновяване на деца и създаване на семейства.

Много дебати предизвика новият Стратегически план за работата на ССЕ през периода 2007-2011 година. Бяха взети предвид допуснатите слабости през отчетния период и в този дух бяха приети мерки за утвърждаване на ССЕ като организация, която защитава интересите на хората с увредено зрение.

Организиран бяха седем „кръгли маси”, или „работилници” на различна тематика, където се обсъждаха всички аспекти на ежедневието на хората с увредено зрение.

В резултат на тази активна дейност бяха приети 12 резолюции, които предопределиха бъдещата работа на ССЕ за следващия мандат. Единодушно се прие програма за участие на цялата организация в честването на 200 годишнината от рождението на създателя на Брайловото писмо – Луи Брайл , което ще се проведе във Франция през 2009 год. Отправена бе официална покана за участие на представителни делегации от всички европейски страни.

Особено строго бе определено условието за заплащане на членския внос от организациите-членки на ССЕ, като се взе решение, тези, които не са го изплатили за текущата година до определения срок да бъдат изключвани от участие в Съюза, пред- вид тежкото им финансово положение. Споменати бяха Беларус, Македония, Азербайджан, Молдова и други страни с неизплатен членски внос.

Набелязаха се мерки за определянето на одитор по финансовите въпроси, който ще проверява дейността на ковчезничеството и особено активността на събиране на спонсорски средства.

Напрегнато преминаха изборите за ново ръководство, след като Асамблеята прие състава на Бюрото на ССЕ да бъде увеличен с още двама членове.

При остра конкуренция беше избран следният състав на новото Бюро на ССЕ:

1. Лорд Колин Лоу - президент – Великобритания.
2. Александър Неумивакин – първи зам.президент – Русия.
3. Проф. д-р Томмазо Даниеле – втори зам.президент – Италия.
4. Биргита Блокланд – генерален секретар – Нидерландия.
5. Жюлиен Ейми – касиер – Франция.

Членове на Бюрото:

1. Унн Лжонер Хаген – Норвегия.
2. Г-жа Сигрун Бессадотир – Финландия.
3. Волфганг Ангерман – Германия.
4. Вацлав Полашек – Чехия.
5. Г-н Емин Демирджи – Турция.
6. Янис Вардакастанис – Гърция.

7. Рафаел Гонзалес Милан – Испания.

8. Синан Тафай – Албания.

Към Бюрото на ССЕ ще работят през бъдещия му мандат 7 постоянни комисии.

Г-н Васил Долапчиев – председател на ССБ, бе преизбран и продължава да бъде член на Постоянната комисия за връзка с Европейския съюз, в която се обсъждат и разрешават едни от най-важните въпроси, свързани с набирането на средства, работни програми, участие в конференции, симпозиуми, работни маси и информация. За председател на тази толкова важна комисия бе преизбран г-н Рудолфо Катани – Италия.

При силна конкуренция, на първото заседание на новото Бюро на ССЕ, на 28 октомври 2007 г. в Анталия, Турция, бяха избрани: за член на Постоянната комисия за правата на хората с увредено зрение г-н Маньо Алексиев – председател на Контролния съвет при ССБ. На тази Комисия е сменен дългогодишният ѝ председател д-р Тони Астън – Великобритания - добър приятел на България и изтъкнат деец на движението на слепите, който бе главния фактор при създаването на Конвенцията за правата на хората с увреждания, приета от ООН в края на 2006 година. Другата българска кандидатура - на г-жа Живка Павлова, предвид нейните заслуги към движението на слепите жени на Балканите, дългогодишното ѝ участие в дейността на жените с увредено зрение в Европа в различните отговорни комисии, бе избрана на първо място в тричленната Работна група по въпросите на жените към президентството на Бюрото на ССЕ.

Генералната Асамблея награди победителите от „Онкиво конкурса на есета по Брайл,” проведен в Япония, на който са се състезавали направени есета на Брайл – всичко 400 материала от цял свят. На този конкурс на първо място се класира есето на г-н Милан Джурич – Сърбия, следван от г-н Марко Аурелио Малтец – Португалия, г-жа Ярмила Хостейгерова – Чехия и други.

ССЕ награди с произведения на изкуството, изработени от утвърдили се артисти с увреждания от Европа Немската организация „Паритетише Тюрингия” – Германия и г-жа Клод Шамбе – Франция – дългогодишен деец в Европейското женско движение за особени заслуги в дейността, посветена на равноправието между половете в обществото, отнасящо се до визуално увредените жени и хората с остатъчно зрение,.

На Форума на жените с увредено зрение в Европа присъстваха делегации от 40 национални женски движения. Форумът разгледа дейността на работните групи по въпросите на младежта с увредено зрение, на жените с увредено зрение и на възрастните ослепели. Бяха включени дискусии свързани с живота и дейността на тези три групи от обществото. След направените обобщения бяха гласувани единодушно резолюции за предложения пред 8-та Генерална асамблея на ССЕ. Като член на Комисията по равноправие и антидискриминация, Живка Павлова подготви и изнесе доклад на тема „Неотменимото право за майчинство и осиновяване”, който бе посрещнат с голям интерес. Тя бе изготвила доклади и по темите „Активността на жените с увредено зрение от Балканите” и „Дейността на жените с увредено зрение в България”. Върху тези теми бяха проведени задълбочени разисквания.

Г-жа Кики Нордстрьом – експрезидент на Световния съюз на слепите изнесе доклад под надслов „10 условия за утвърждаване в обществото на жените с увредено зрение, който предизвика дълги и обстойни дискусии придружени с размяна на полезен опит.

Друг интересен доклад бе посветен на извънредното тежко положение на сляпо-глухите жени във съвременното общество. Изтъкнато бе, че много ръководства на организации са престанали да им обръщат необходимото внимание.

Младежката група докладва, че се провежда обучение, насочено към усвояването на новите технологии - компютри, скайп, работа с банкомат. Извършва се и обучение на младежи с увредено зрение за представяне на интервюта за свободни работни места.

Работната група по въпросите на късноослепелите направи предложения за съвременна рехабилитация, за достъп до книги, до курсове за преквалификация, за обучение на Брайлова писменост, за достъп до съвременната електроника и други.

Бяха гласувани следните резолюции, представени тук в съкратен вид:

1. Стратегия за очертаване на пътя за достъп до информация.
2. Развиване на стратегия за независимост на хората с увредено зрение.
3. Равноправие между половете.

4. Заемане на достойно място в обществото – лидерство на жените с увредено зрение.
5. Равнопоставеност при заплащането на труда на мъжа и жената.
6. Намиране форми за развлечение и организация на свободното време.
7. Трудова ангажираност като средство за изява и утвърждаване.

Без съмнение проведените европейски мероприятия на хората с увредено зрение в Анталия ще останат в историята на движението като нова крачка напред към утвърждаването на авторитета на слепите хора в обществото.

Морфи СКАРЛТОВ

НИКУЛДЕН Никулден, празникът на моряците

От стари хора съм чул и запомнил, че на 6 декември и в най-бедния български дом на празничната трапеза има пълнен шаран. С тази традиция народът ни изразява почитта си към смелия защитник и закрилник на моряците и рибарите – Свети Николай Чудотворец. Никулден е народното име на празника, посветен на Св. Николай, чието кръстно име Мирликийски означава побеждаващ. Небесните мънии се падат на Св. Илия, подземният свят на Св. Архангел Михаил, подводният свят е на Св. Никола. Като покровител на водите той пази хората от потоп и удавяне. Светата църква го нарича – „правило на вярата, образец на кротостта, учител на въздържанието”.

Според християнското сказание, когато светците се събрали да си поделят света, тогава на Св. Николай се паднало да бъде господар на моретата и всички водни стихии. И затова този празник е патронен за моряците, а православната църква разрешава през пости да се яде риба като задължителна обредна храна. Според традицията се взема само оная риба, която е с люспи и има в главата си кост във формата на кръст. На никулденската трапеза се нареждат още специален хляб, наречен боговица, постни сарми с ориз, леща, варена царевича или пшеница.

Най-възрастната жена от семейството прекадвява празничната маса, а боговицата се разчупва от стопанина на дома. Когато дойде ред на рибата, кръстовидната кост се отделя и се запазва. Тя се използва в някои практики на народната медицина за лечение на различни болести. Останалите кости на рибата се изгарят на другия ден, заравят се или се пускат в реката, защото се вярва, че по този начин ще се умножат плодородието и семейното благополучие.

Съгласно повелята светецът тайно помага на бедните с парични суми и ги спасява от безчестие. Съществува предание, че Св. Николай дарява три девойки с пари, за да могат да се омъжат честно и достойно. Тези девойки са дъщери на разорен търговец и светецът ги спасява от позор. Затова Св. Никола е особено почитан от младите моми, които желаят скоро да се омъжат. Те се обръщат към него със специална молитва за щастлив брак.

Преданието говори, че веднъж, когато се завръщал по море от Божи гроб, Св. Николай претърпял корабкрушение. Тогава светията с усърдната си молитва укротил морската буря и успял да спаси от гибел, падналите в морето моряци. При пренасянето пък на светите му мощи от град Мир в град Бари през 1099 година, свидетелството говори за спасено от удавяне малко дете.

Исторически Св. Николай живее през втората половина на 3-и и първата половина на 4-и век. Той от малък се запознава с истините на християнската вяра. Възпитава се в благочестие под ръководството на своя чичо в родния си град Патара, който се е намирал в областта Ликия, Мала Азия. Ръкоположен за презвитер, Свети Николай предано помага на вярващите. Достигнал до дълбока старост, той блажено предава Богу дух на 6. XII. 342 година. Светите мощи на Свети Николай Чудотворец и до днес се съхраняват в град Бари.

Димитър БОТУШЕВ

ОБЩЕСТВО Протест срещу дискриминацията

На 25 октомври десетки хора се събраха на протестен митинг в София. Това бяха хора с различни увреждания, представители на неправителствени организации на и за хора с увреждания, обединени от негодуванието към антисоциалната политика на българското правителство.

Инициатори на протеста бяха национално представените организации на хора с увреждания, а обединяващото мото бе „Спрете геноцида“.

Около час и половина хората в неравностойно положение изразяваха своята болка от несправедливото отношение на държавата към техните проблеми.

На първо място, оръзването на възможностите за получаване на помощно-технически средства, без които животът на тези хора е не просто труден, а практически невъзможен. Друг проблем е ограничението при получаване на и без това мизерните добавки за диетични храни и лекарства, на каквито до миналата година имаха право всички хора с увреждания с 1-а и 2-а група. Не на последно място, протестиращите поставиха като проблем и въвеждането от следващата година на плоския подоходен данък, който ще намали значително техните изключително нищожни доходи.

Хората с увреждания излязоха с категорично искане българското правителство да ратифицира конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която очаква одобрение още от края на 2006 г.

Национално представените организации внесоха в българския парламент подписан меморандум, в който изразяват своя протест и поставят своите искания. Документът бе приет от депутатата Деница Димитрова и професор Огнян Герджиков, който пое ангажимент да го предостави на народните представители, за да бъдат взети съответните решения.

По принцип, на подобни протести трябва да излизат много повече хора. Длъжни сме да проявяваме много по-голяма активност и да изразяваме по-категорично гражданската си позиция по проблемите, които се отнасят пряко до нашите интереси и които освен самите нас и представляващите ни организации, няма кой да постави.

Марина ПЕТКОВА

Меморандум

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

НА 40-о НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПРЕЗИДЕНТА

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МЕМОРАНДУМ

за зачитане правата на хората с увреждания и предприемане на адекватни действия за тяхната интеграция в духа на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания от 12.2006 година

ПРЕДСЕДАТЕЛИТЕ НА НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВЕНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ И ОРГАНИЗАЦИИ ЗА ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ: Център за психологически изследвания и психотерапия, Съюз на слепите в България, Съюз на инвалидите в България, Съюз на глухите в България, Българска асоциация на лица с интелектуални затруднения, Национален център за социална рехабилитация, Централен съюз на ТПК, Национален съюз на кооперациите на инвалидите, Национална потребителна кооперация на слепите, Асоциация на родители на деца с увреден слух, Асоциация на родители на деца с увредено зрение...

УБЕДЕНИ в справедливия протест на хората с увреждания срещу незачитането на техните права и засилващото се ограничаване на възможностите им за интеграция и достоен живот; вярващи в своята дееспособност да защитават интересите на гражданите с увреждания; готови да предприемат съответните законови протестни действия, ако отново не бъде зачетена тяхната гражданска позиция

СЕ ОБРЪЩАТ КЪМ ДЪРЖАВНИТЕ ИНСТИТУЦИИ

с настоятелното искане за спешно решаване на възникнали през 2007 г. тежки и жизнено важни проблеми. Проявата на отговорна, адекватна и комплексна държавна политика ще докаже, че не само на думи, а и на дело е постигната позитивна промяна към хората с увреждания като равноправни граждани на България. Три въпроса чакат отговорите на държавните институции:

1. След приемането на Закона за медицинските изделия (в сила от 12 юни 2007 г.) възникна нелоялна и неприятна ситуация с помощните средства, приспособления и съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания. В дух на етични отношения на национално представителните организации с държавните институции бе прието, че по недоглеждане е направен сериозен пропуск в Закона за медицинските изделия, в резултат на който хората с увреждания вече четири месеца са лишавани от правото на медицински изделия (помощни средства, които са от жизнено важно значение както за физическото им оцеляване, така и за тяхната интеграция). Ако този пропуск не бъде отстранен, те ще продължат да изпадат в унижителното положение да разчитат на добронамереност и състрадание от страна на фирмите – вносителки и производителки на медицински изделия, на които Агенцията за хората с увреждания от 12 юни не може да изплаща фактурираните помощни средства, поради липсата на законово основание. В закона липсва текст, с който да се предвиди шестмесечен период от време на фирмите, за да получават разрешение за търговия на едро и отговарят на изискванията на Закона за медицинските изделия.

Недопустимо е фирмите да кредитират държавата, поради несъвършенство в законовата уредба. А и те не биха могли дълго време да правят това, което означава, че отново най-потърпевши остават хората с увреждания. Средствата, които не се превеждат на фирмите, са целевите помощи на хората с увреждания, дадени им съгласно Закона за интеграция на хората с увреждания. На практика това тяхно право е нарушено!

Този проблем може да бъде решен от Народното събрание, като се гласува създаването на нов параграф в преходните и заключителни разпоредби на Закона за медицинските изделия или нов параграф в преходните и заключителни разпоредби на Закона за интеграция на хората с увреждания със следния текст.

2. В последните месеци един въпрос предизвиква притеснения и постави в тревожно очакване работещите хора с увреждания. Какви ще бъдат за тях последиците от въвеждането на плосък данък? Работещите хора с увреждания ползват данъчно облекчение върху трудовите си доходи вече над 50 години. До политико-икономическите промени у нас те изцяло бяха освободени от данък общ доход. Сега съгласно чл. 18, ал. 1 и 2 от Закона за данъчно облагане на физическите лица облагаемият доход за доходите от трудови правоотношения на лицата с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, се намалява с двойния размер на необлагаемата месечна данъчна или годишна основа. Както и да бъдат компенсирани тези десет процента, за хората с увреждания могат да се окажат фатални – към тях ще се прибави и негативното влияние върху доходите на инфлацията и на все още неконтролируемото покачване на цените на стоките от първа необходимост. Не бива да се забравя и фактът, че работещите хора с увреждания в специализираните предприятия и кооперации на инвалидите едва успяват на месец да заработят минималната работна заплата за страната и едвам оцеляват физически. А заетите в обичайна трудова среда имат огромни разходи за транспорт, технически пособия, медикаменти и др., за да бъдат пълноценни на работното си място. Факт е, че данъчните облекчения са силен мотив за хората с увреждания в трудоспособна възраст да се реализират на пазара на труда. Все още сред тях процентът на безработицата е драстично висок – 98%. Изготвянето на проект за закон за плоския данък трябва да бъде съобразено с позицията на хората с увреждания, които са против отпадането на необлагаемата данъчна основа. А това е и отнемане на тяхно право и носи елемент на дискриминация. Нека и българските държавни институции възприемат водещия принцип на ООН и на Европейския съюз по отношение на хората с увреждания: нищо за хората с увреждания – без хората с увреждания.

3. Организацията на Обединените нации прие Конвенция за правата на хората с увреждания. Тя вече е ратифицирана от десетки държави в света. Българската държава все още не я е ратифицирала. Хората с увреждания виждат в това забавяне не безобидно въздействие на държавата за изпълнение на поставените в Конвенцията условия за ползване на човешки права. Те очакват адекватна политика за ползване на човешки права. Те очакват адекватна политика и конкретни ангажименти за по-достоеен живот, в духа на Конвенцията. Очакват и отговор на въпроса кога Българската държава ще ратифицира този документ и ще се съобразява с него.

ПРЕДСЕДАТЕЛИ:

Дияна Инджова – председател на ЦПИ

Васил Долапчиев – председател на Съюза на слепите

Красимир Коцев – председател на Съюза на инвалидите

ОБЯВИ Малка обява

Търся да закупя четири пистов магнетофон в изправност. Задължително магнетофонът да поддържа скорост 4.75. Цена по договаряне.

Телефон за контакт – 02/ 866 02 49, София, Емил МИРЧЕВ.

ПОЕЗИЯ Представяме Ви Мариана ХРИСТОВА

ИДВАШ В СЪНЯ МИ

Все без тебе денувам
и душата ми стене.
Нощем, мили, те сънувам
тихо да стоиш при мене.

Носиш дъхаво букетче,
с радостно лице ме сгрываш,
с думи нежни и сърдечни
щастие ми подаряваш.

Слушам с трепет твоите песни,
в блян жадуван ме унасят,
звуци леят се вълшебни,
и ме на крила понасят.

Тайничко от мен си тръгваш
в часове омайно ранни.
В жалбата по теб потъвам,
в горест и във страдание.

Мариана ХРИСТОВА, Попово

КОЛКО МИ ТРЯБВА

Колко ми трябва да бъда щастлива?
Лъч от зората и капка роса.
Дума, която сърцето да милва,
за да прогонва и мъка, и жал.
Трябва ми малко, но често то липсва.
Властва над мене жестока тъга,
в ледна обкова сърцето застива,
плуват очите ми в зимна мъгла.
Дните менят се и празници идват -
дарове носят за всеки от нас.
Радост в очите на мама щом видя,
стопля душата ми нежният глас.

Мариана ХРИСТОВА, Попово

ЕСЕНЕН МОТИВ

Вятър злобен пъстри листи гони.
С грак полита черен облак врани.
По нивята черни, изорани
кацат по сиротни, черни клони...

Сива пелена небе затвори.
Капки ситни в унес заръмяха,
тихо шушнеха, земя пояха,
сълзи ронят вейки, клони, стволи

Вред е тъжно. Пустош и мъртвило.
Есента в дола пасе стадата.

Дим се вдига бавно от селата.
Всичко се на сухо, топло скрило.

Мариана ХРИСТОВА, Попово

ПОРТРЕТ Ако не беше перфектен учител - щеше да бъде страхотен пастор!

Почти цели 4 десетилетия е перфектен учител. С изумително обаяние и с изключително майсторство той умее да мотивира своите обучавани! А те са от крехка детска до твърде зряла, да не кажем преклонна възраст... И всички без изключение с нетърпение очакват неговите часове. Като истински възшебник учителят Данчев оправдава техните очаквания.

И всеки негов ученик яко заляга над не съвсем лесното за изучаване релефно-точково писмо, създадено от невиджация френски тийнейджър. И 72-годишният отец Борислав от Свищов, и 66-годишната Кера Узунова от Тополовград, и палавият сляпоглух донжуан Петър Бонев от Бургас. Данчо е обучавал на брайлово писмо и Любчо Муратов и Даниела Денчева от Пловдив, още в ранната им предучилищна възраст. Учениците на този забележителен човек са стотици, от всички краища на България. Но най-голямото му постижение изглежда е брайловото ограмотяване само за 20 дни на Слав Славов от Ямбол. Така може би учителят Данчев поставя уникален рекорд.

За по-голямата част от аудиторията на сп. „Зари” Данчо Данчев е познат като баща на Стефан Данчев – директора на Националния център за рехабилитация на слепи. Малко от тях знаят, че той е и съавтор на 3 учебника по брайлово ограмотяване. Автор е също и на две поетични книги и на първия български брайлов самоучител. Характерно за човека Данчо Данчев е, че не е комерсиален. Той не взима нито стотинка хонорар за работата си по тези 3 учебника. Вероятно поради поетичната си натура, а може би времената тогава бяха сякаш по-духовни. Но и през новите пазарни времена Данчо си е пак същият. Преди десетина години е помолен да разработи експресно кратък исторически обзор за развитието на пловдивското производствено предприятие на ССБ, по случай някаква годишнина. Разработката е спешна и е в размер на цели 8 страници. И пак авторът Данчев не се сеща да поиска възнаграждение за своя висококвалифициран труд.

През ноември се навършат 50 години откакто Данчо започва да изучава есперанто. След години той ще пробва поетичното си перо и на този език, и в бъдеще ще печели национални и международни награди. Той е един от учредителите на пловдивското дружество на слепите есперантисти и дългогодишен негов председател. Учредител е и на Асоциацията на невиджащите есперантисти в България и е член на нейния управителен съвет. Седма година е отговорен редактор на сп. „Есперантска искра”, което се разпространява в над 20 страни и читателската му аудитория брой над 300 души. При списването на това списание той внася повече поетичност и художественост. От няколко години Данчо е редактор на рубрика „Съсърдбеници” в органа на Международната лига на слепите есперантисти сп. „Есперантска връзка”, в която представя интересни разработки.

Данчо Данчев е автор на стотици журналистически текстове в български и чуждестранни печатни медии. Почти във всеки брой на „Зари” той има неизменно авторско присъствие със свои публикации, третиращи различни проблеми и сюжети от живота на хората с нарушено зрение.

Десетилетия наред Данчо е член на редица управленски и помощни органи на различни сдружения. В тях той винаги манифестира ярко и отстоява твърдо своите идеи и позиции. Но звездния му миг на това поприще е учредения от него литературен клуб „Следа”. Клубът досега е издал 6 литературни сборника, провел е много литературни четения в Пловдив, а също и в други населени места в страната и чужбина.

Съвсем отскоро колегата Данчев е и председател на една от пловдивските организации на ССБ. В тази си нова роля той е брилянтен еталон за това как трябва да се служи на неவிждащите хора и техните близки. Два пъти седмично председателят Данчев е отзивчив и неизтощим техен консултант, дискретен душеприказчик и безвъзмезден психотерапевт.

С белите си коси, с топлия и спокоен глас, с невероятната си способност да мотивира и убеждава, да отстъпва и да постига целите си без особени усилия и устремност, винаги добронамерен и лъчезарен, готов за компромиси и битки, за благотворителни и доброволчески акции, Данчо веднага ти става симпатичен. През последно време често си мисля, че с това свое излъчване и качества на характера, той вероятно щеше да бъде един от шестимата неவிждащи пастори в Полша, разбира се ако беше роден там. А може би щеше да бъде обичан и цитиран университетски преподавател...

На 23 октомври т.г. Данчо Данчев навърши 70 години. Ние – неговите приятели, колеги, ученици и читатели, го поздравяваме с юбилея и му пожелаваме добро здраве, дълголетие, много нови поетични и журналистически текстове, а защо не и още няколко авторски книги!

Ангел СОТИРОВ

СПОРТ ФУРОР НА БЪЛГАРСКИТЕ ГОЛБАЛИСТИ В ХОЛАНДИЯ

ЗА ПЪРВИ ПЪТ ОТБОРЪТ ПО ГОЛБАЛ НА „ВИТОША” СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ УЧАСТВА НА МАРАТОН ПО ГОЛБАЛ

Бреда, Холандия, 13-14.10.2007 г

В холандския град Бреда се проведе марафон по голбал. Марафонът представлява състезание, при което срещите се провеждат както през деня, така и през нощта. В западните държави състезания от този род са популярни и се провеждат регулярно. Основната цел, която се преследва с подобна крайно изтощителна процедура е да се провери физическото и психическото състояние на голбалистите.

Поканата за този марафон българите получиха от своите холандски колеги на Европейското първенство по голбал, проведено се в края на април 2007 г., в турския курорт Анталия. Именно там българите изненадаха мнозина, достигайки до полуфиналите на Евро 2007. Явно впечатлени от играта на националите, „Лалетата” изразиха надежда, че тяхната покана ще бъде уважена.

Разбира се това бе голямо предизвикателство за българите, защото най-западната точка, която бяха стигнали на Стария континент бе Венеция. И така след много перипетии, едва десетина дни преди заминаването, окончателно отпаднаха всички трудности по участието на студентския отбор на „Витоша” Софийски университет в голбалния марафон.

За това участие съществен принос има националният авиопревозвач „България Ер”, който направи изключително голяма отстъпка от цената на самолетните билети. И така договорената цена бе поета от Съюза на слепите в България. Но това не бе всичко от страна на ССБ. Съюзът пое и разходите по пътуването с влак на отбора от Амстердам до Бреда. Българската параолимпийска асоциация също даде своята подкрепа.

Благодарение на горечитираните благодетели българският отбор излетя от аерогарата с дестинация София – Амстердам на 12 октомври рано сутринта с редовен полет на „България Ер”.

На летището българите бяха посрещнати от техния приятел и голбален деятел Роберт Харт. Именно г-н Харт през лятото на 2006 г. дойде в България, за да обучи първите български съдии по голбал. Той оказва неопенима подкрепа на момчетата като ги придружи от Амстердам до Бреда. По време на самия голбален марафон Роберт Харт бе консултант на отбора като помагаше с каквото може. Даваше

информация за съперниците, посочваше грешките в играта на Витоша, съветваше какво и как трябва да се промени в играта, за да стане тя по-продуктивна и т. н.

Организаторите бяха създали добри условия за провеждането на марафона. Той се състоя в голям спортен център, където имаше две зали, в които се играеше голбал. В трета зала домакините поставиха 50 походни легла, за да дремнат по някоя минута желаещите спортисти в паузите на срещите.

Българите бяха снабдени със спални чували, които изиграха своята роля, тъй като марафонската нощ не бе особено топла.

Самият марафон започна на 13 октомври в 12.00 ч. Общият брой на участниците бе 16. Това наложи и схемата, която бяха избрали домакините. Най-напред се проведе блиц или флеш турнир, който се отличаваше със съкратено време и съгъстени срещи. Той се проведе в три групи, като първите два отбора от всяка група се класираха директно за големия Джаянт турнир, а последните отбори се класираха за Мастър турнира. Тъй като бяха три групи, а двата турнира трябваше да имат по осем отбора, осмицата на елитния турнир се допълни с два от най-добрите трети отбора.

Витоша изигра в групата 4 срещи, като постигна 3 победи и едно равенство. Българите започнаха с победа срещу английския „Лондон Спорт” със 7:0, мачът се игра от 12.00 ч. на 13 октомври. Вторият двубой бе от 13.00 ч. срещу словашкия Дубница и отново „Витоша” надделя категорично с резултат 7:1. Третата среща бе фактически срещу националния отбор на домакините, които в марафона се подвизаваха под името „Херенселектие”. Мачът бе изключително напрегнат, като през първото полувреме се оформи и крайният резултат; най-напред „Лалетата” поведоха с 1:0, а след това българите изравниха. И през цялото второ полувреме не можаха холандци и българи да се пробият. Така за трети пореден мач двата отбора не успяха да се победят, защото на европейското първенство в Турция отново тези два отбора, но като национални гарнитури, направиха две ремита. Последният двубой от ускорения турнир бе срещу „Ксиникс Ревивъл”, който започна в 16.00 ч. и който Витоша спечели без кой знае какви трудности с резултат 3:0.

След повече от успешната игра закономерно българите заеха първото място в групата, което директно ги изпрати в елитния турнир. Там схемата също бе всеки срещу всеки. Витоша имаха 7 двубоя, като по-голямата част от срещите се изиграха през нощта на 13 срещу 14 октомври. До Джаянт турнира достигнаха отбори от Англия, Холандия, Унгария, Белгия и Чехия. На пръв поглед самото класиране на българите за този турнир бе голям успех, но момчетата играеха мач за мач и не ги интересуваше какво ще се случи след марафона и какво ще бъде класирането. Техният стремеж бе всеки мач да доказват с играта си, че заслужават мястото си сред тези отбори. За българите елитният турнир отново протече над всички очаквания. Първият мач на отбора ни бе срещу холандския дамски отбор „Вендене”. Мачът започна в 21.00 ч., дамите имаха превъзходна защита и коварно нападение. Но българите се проявиха като джентълмени и след като си осигуриха комфортната преднина от 3:0 не се напъваха да вкарват повече голове.

От 23.40 ч. започна срещата на Витоша с белгийския Васланд. През първото полувреме белгийците успяха да пробият на два пъти отбраната на българите, а витошките момчета успяха само веднъж да пропускат защитата на противника. През цялото второ полувреме българите яростно атакуваха, но за огромно съжаление не успяха да се доберат до равенството. Определено в този мач липсата на български шанс и засилената доза белгийски късмет попречи на Витоша да вземат минимум точка. В 01.00 ч. на 14 октомври българите се изправиха отново срещу британците от „Лондон Спорт” и отново студентите не дадоха шанс на лондончани, побеждавайки ги категорично с резултат 6:2. След това отново трябваше да се играе срещу националната гарнитура на Ниската земя, която в марафона имаше клубна принадлежност, както впрочем и Витоша. Двубоят започна в 03.40 и след 3-те поредни равенства, „Лалетата” претърпяха пълно фиаско. Българите ги разгромиха безапелационно с категоричното 8:1.

След този мач нашите имаха по-продължителна пауза. Следващата среща започна в 07.40 и бе срещу „Нордзее”. Двубоят бе изключително напрегнат и резултатен. Но в крайна сметка българите надделяха с резултат 8:6.

Предпоследната среща бе срещу изключително силния тим на „ВДСЕ” Будапеща от Унгария. Двубоят започна в 09.00 ч. и бе твърде оспорван, резултатът дълго се запази равен, но в крайна сметка лъвовете отново надскочиха себе си и победиха маджарите с 4:2. Последният мач бе срещу националите на Чехия и започна в 13.00 ч. на 14 октомври, т.е. 25 часа след началото на марафона. Момчетата бяха вече

крайно изтощени, но имаха да си връщат именно на чехите, които през 2005 и 2006 г. грабнаха купата на България. Но умората на състезателите ни и класата на съперника не позволиха на намеренията ни за реванш да се доведат до успешен край. Чехите спечелиха с резултат 7:2.

И така българите за 26 часа изиграха 11 срещи, от които направиха 2 загуби, 1 равенство и 8 победи. Тези резултати позволиха на нашите да заемат смятаното за утопия преди началото на турнира престижно второ място.

Никой не подозираше, включително и самите момчета, че именно българите ще станат вицешампиони на този голбален маратон.

Друга голяма радост за България бе, че лявото крило на “Витоша” Николай Минчев Желязков – Парата грабна приза за втори голмайстор на турнира.

Българският титулярен отбор се състоеше от следните голбалисти:

Веселин Кушнеренков, Иван Янев – капитан и Николай Желязков. Отборът се допълваше от Пламен Буров и Христо Желязков. Треньор на българите бе Илия Попов, а негов помощник, преводач и асистент Михаил Илиев.

Тройката на маратона придоби следния вид:

1. Чехия
2. “Витоша”, България
3. “ВДСЕ” Будапеща, Унгария

Т.е. тройката бе окупирана от страни от бившия соцлагер, които вече спокойно могат да се мерят със своите западни колеги. И ако за Чехия и Унгария може да се каже, че вече са почти развити и добре устроени страни, то за България ще трябва за съжаление да изчакаме за подобна дефиниция.

Излишно е да се подчертава, че от всички присъстващи българите бяха с най-скромни икономически възможности и въпреки всичко успяха да представят страната по един наистина великолепен начин.

“Витоша” накара всички да заговорят за българския голбал с респект и уважение. Немалко отбори проявиха интерес към нашия голбал. Това само може да радва работещите за просперитета на този спорт у нас.

д-р Иван ЯНЕВ

София, 17.10.2007 г.

СЪОБЩЕНИЯ Ново в съюзната фонобиблиотека

По решение на Управителния съвет на ССБ, за да се облекчи учебната програма по литература в специализираните училища, както и децата в интегрирано обучение, се създаде “Библиотека за ученика”. За тази цел, имайки предвид учебната програма от 1 до 12 клас и по изпратени списъци от учителите по литература, в студиото за звукозапис започна изработването на необходимите книги. На този етап имаме готовност да предоставим на учениците една част от посочената литература. Ще Ви информираме своевременно и за останалите заглавия, които предстои да издадем. Смятаме, че това ще бъде полезно и за децата с интегрирано обучение. Всеки избран диск с желаните заглавия учениците могат да поръчат в Студиото за звукозапис – град София на цена – 1.50 лв. за диск или да намерят в базовите фонобиблиотеки.

За информация и контакти се обръщайте на
Тел. 02/812 70 44, Централна фонобиблиотека,
Красимира ТОМОВА
Адрес: СОФИЯ 1309, ул. Найчо Цанов 172
Съюз на слепите в България

ТВОРБИ ОТ СЛЕПИ АВТОРИ Тайният завет, Димитър ГРУДЕВ

"В живота си нивга не бях се надявал на толкова мил комплимент: покани ме Дявола — старият Дявол — дома си на чашка абсент."

Христо Смирненски

След втората гроздова, винаги ме избива на религиозно философски разсъждения. Значи, казвам си аз, Бог създал Адам и Ева и ги заселил в рая. Рай - хубаво нещо. Цветя, треви, рекички, птици – пълно безгрижие. Няма работа, няма проблеми. Хубаво ама аз два дни като остана без работа и както се казва превъртам, а пък Адам и Ева колко време са живели така в Рая? Да бяха имали поне някое дете около тях. От децата по-голяма радост няма, ама как да имат дете като те не са знаели, че са мъж и жена. как да знаят като сам Бог им забранил да ядат плодове от дървото на познанието. Все едно и също на мен някой да ми забрани да чета книги, вестници, да гледам телевизия, да слушам радио. А такъв Рай не ми харесва! После какво е това Стария завет, Новия завет? Е поназнайвам нещичко, ама не всичко, дявол да го вземе.

- А да знаеш нещо за Тайния завет?

Моля!? Кой пък е тоя дете ме пита и как е влезнал в стаята ми? Нали като замина благоверната на работа нощна смяна аз заключих собственоръчно гарсонията след нея, направих си салатката, налях си гроздовата и... Впрочем аз имам чашка и той има чашка, но какво е неговото питие?! Едно такова зеленикаво искрящо... Абсент? Нима това е самият Мефистофел?

- Да, аз съм, приятелю, самият Мефистофел. Защо се учудваш? Нали ти сам ме покани, като спомена името ми. Впрочем аз съм дошъл за друго. Но нека започнем всичко по ред. Ти се питаш какво е това Новия завет, Стария завет. За тези неща ти можеш да научиш от друго място, но за Тайния завет мога и трябва да ти разкажа аз. Адам и Ева бяха живели вече 300 години в Рая. На тях им бе омръзнало всичко до втръсване. Те познаваха всяка тревичка, всяко цвете, всяко кътче от Райската градина. Понякога Господ слизаше да разговаря с тях, но за какво можеш да разговаряш с двама души, които, ти правилно отбеляза, не знаеха нищо. Не знаеха дори, че са мъж и жена. Аз също слизах в Райската градина понякога и скришом наблюдавах Господ. Разбирах, че той все повече и повече се съмняваше в правилността на своята забрана, но казаното от Бог бе вече казано. Ти знаеш, че аз бях най-любимият архангел на Бога преди да се възгордея и да бъда изгонен от неговата свита. Веднъж аз събрах кураж, отидох при Господ и паднах в нозете му: "Господарю – казах аз – искам да ми простиш." Като ме видя Господ много се зарадва.

- Господарю – бързо продължих аз – имам план.

- Имаш план? – попита ме Господ – Какъв е той?

Тогава аз му разказах, че искам да подуча Адам и Ева да вкусат от плода на познанието. Така те ще разберат, че са мъж и жена и ще им се народят деца.

- Искам да осмисля живота на Адам и Ева – казах аз бързо.

- И какъв ще бъде смисълът на тяхното съществуване? – попита ме Господ.

- Възхвала на теб, Господарю! ВЪЗХВАЛА НА ГОСПОДА ще бъде смисълът на техния живот.

- Добре. ДА БЪДЕ! Но за това ти ще получиш само неблагодарност от хората.

- Така да бъде – казах аз – нека това бъде моето наказание, Господи.

- И още нещо –добави Господ – За този наш ТАЕН ЗАВЕТ, таен договор ти ще кажеш на хората в седмата година от третото хилядолетие след раждането на моя син.

- Но защо каза всичко това на мен? – едва успях да попитам Мефистофел.

- Защото ТОЙ така заповяда.

В този момент петлето от стенния часовник изкукурига 3 пъти. Гърлото ми беше пресъхнало. Чашата – празна. Мефистофел го нямаше в стаята! Всъщност беше ли изобщо идвал? Май трябва да се наспя, а? Лека нощ.

